

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/454/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514203623
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514203623.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobkyne Východoslovenská energetika, a.s., Košice, Mlynská 31, IČO: 44 483 767, proti žalovanému V. E., P. nad J., D. XXX, o zaplatenie 257,83 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 13C/217/2014-97 zo 16.3.2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 85,94 € s 8,75 % úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 4.5.2013 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

I. S prihliadnutím na rozsudok podala žalobkyňa v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj voči výroku rozsudku, ktorým náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Žiadala napadnuté výroky rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec na prejednanie súdu, ALEBO napadnuté výroky rozhodnutia zmeniť a jej žalobe vyhovieť.

Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čo žalobkyňa podaním, doručeným mu 21.2.2014, žiadala, a z akého dôvodu, čím svoju žalobu odôvodnila, čím žalovaný odôvodnil odpor podaný v zák. stanovenej lehote voči 7.3.2014 vydanému platobnému rozkazu 13Ro/96/2014-9, čo uviedla žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu, doručenom mu 11.7.2014 a, že pri dokazovaní sa oboznámil so žalobou, Zmluvou o dodávke elektriny pre domácnosti č.52029, faktúrou č.7217159519 z 19.4.2013, Kúpnu zmluvou z 28.11.2011, Zmluvou o poskytnutí sociálnej služby z 1.12.2011, Obchodnými podmienkami účinnými od 7.1.2013 a Obchodnými podmienkami účinnými od 16.5.2012. Ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav: Účastníci konania uzavreli zmluvu o dodávke elektriny pre domácnosti č.52029 z 26.8.1991, na základe ktorej žalovaný ako odberateľ odberal elektrinu z distribučnej sústavy na odbernom mieste Sídliisko 336, Turňa nad Bodvou, elektromer č.747135. Žalovaný ako odberateľ sa zaviazal za odobratú elektrinu uhrádzať odplatu vo forme mesačných preddavkových platieb a na základe ročného periodického vyúčtovania spotreby elektriny. Za obdobie od 14.6.2012 do 17.4.2013 bola mu vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č.7217159519 z 19.4.2013 na 257,83 € s lehotou splatnosti do 3.5.2013. Pohľadávka žalobkyne ku dňu podania žaloby je 257,83 €. Žalobca vyzval žalovaného „k zaplateniu“ pohľadávky predžalobnou upomienkou, pohľadávka bola rovnako vymáhaná prostredníctvom mimosúdneho inkasa, napriek tomu doposiaľ uhradená nebola. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a trovy konania. Citoval znenie § 14 ods.1 písm. a), ods.2 zák.č.70/98 Z. z. o energetike a o zmene zákona č.455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, § 450, § 517 ods.1,2 O. z., § 3 a § 10c nar.vl.č.87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, „platnom“ od 1.2.2013. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovi vznikla škoda tým, že napriek dodávaniu elektrickej energie na danom odbernom mieste mu nebola uhradená odplata za dodanú elektrinu. Mal tiež za preukázané, že žalovaný si nesplnil svoju oznamovaciu

povinnosť, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na nového vlastníka. Pri posudzovaní výšky škody, ktorá bola vypočítaná v súlade s platným právnym predpisom, bolo použité zmierňovacie ust. O. z. (§ 450), v ktorom je zakotvené mimoriadne zmierňujúce sudcovské právo, ktorého význam spočíva v tom, že poškodenému súd neprizná nárok v celej výške a to i napriek tomu, že výška škody bola v konaní náležite preukázaná. V danom prípade vzal do úvahy vek žalovaného, vzhľadom na ktorý si nemusel uvedomiť svoju oznamovaciu povinnosť voči žalobkyni. Tiež prihliadal na to, v danom období už žalovaný nebol vlastníkom nehnuteľnosti, ani tam nežil, ale nachádzal sa v sociálnom zariadení pre seniorov, kde žije až doteraz v skromných podmienkach len zo starobného dôchodku. Na základe uvedených dôvodov zaviazal žalovaného na zaplatenie 85,94 €, ktorá predstavuje 1/3 z pôvodne žalovanej výšky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods.2 O. s. p. (jeho znenie citoval). Podľa uvedeného rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobkyňa ďalej v odvolaní uviedla: II. Opiera svoje odvolanie o odvolací dôvod uvedený v § 205 ods.2 písm. d),f) O. s. p. Má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. III. Ona (žalobkyňa) a žalovaný 26.8.1991 uzatvorili Zmluvu o dodávke elektriny pre domácnosti č.52029. Na základe uzavretej Zmluvy si, riadne plnila svoje povinnosti dodávateľa elektrickej energie a prostredníctvom prevádzkovateľa distribučnej siete zabezpečovala dodávku elektrickej energie na odberné miesto D. XXX, P. nad J.. Za obdobie od 14.6.2012 do 17.4.2013 bola žalovanému vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č.7217159519 z 19.4.2013 na sumu 257,83 € s lehotou splatnosti do 3.5.2013. V konaní pred súdom si uplatňovala svoj nárok na zaplatenie nedoplatku, vyúčtovaného faktúrou ukončeného odberu na danom odbernom mieste. Je nespochybniteľnou skutočnosťou, že právny vzťah medzi účastníkmi konania reálne existoval, uvedené napokon nikdy nespochybnil, ani samotný žalovaný. V tomto smere možno považovať tvrdenia oboch účastníkov konania za zhodné. Vyzvala žalovaného k úhrade dlžnej sumy predžalobnou upomienkou z 5.6.2013. 16.6.2013 potvrdil svojím podpisom za žalovaného prevzatie písomnosti, o tom svedčí aj podpis na doručenke. Z uvedeného možno odôvodnene predpokladať, že žalovaný mal vedomosť o uvedenej pohľadávke minimálne už v júni 2013 a mohol túto vec riešiť s ňou už v tom čase. Rovnako už v tom čase mohol jej aspoň oznámiť, že sa na adrese odberného miesta nezdržiava a žije v domove pre seniorov. Žalovaný na zaslanú predžalobnú upomienku žiadnym spôsobom nereagoval. Z dôvodu právnej istoty predložil odvolaciemu súdu predžalobnú upomienku aj s doručenkou, pre prípad ak by sa nenachádzala v súdnom spise. Z predložených listinných dôkazov je nepochybné, že z jej strany nedošlo k porušeniu žiadnej z jej povinností, ako dodávateľa elektrickej energie, práve naopak. Jej snahou bolo riešiť svoju pohľadávku voči žalovanému mimosúdnu cestou. Za daných okolností - keď nemala vedomosť o tom, kde sa reálne žalovaný zdržiava a že vôbec došlo k zmene jeho pobytu, ani nemohla nič viac urobiť. Navyše aj jej zástupca 17.10.2013 (po prevzatí zastupovania vo veci), telefonicky kontaktoval žalovaného na telefónnom č. 0907 676 420, ktoré žalovaný sám jej poskytol, avšak bezvýsledne. Žalovaný nereagoval na telefonát jej zástupcu, ani na zaslanú sms správu za účelom kontaktovania jej zástupcu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd pri svojom rozhodovaní aplikoval na daný právny vzťah medzi účastníkmi konania hmotnoprávne ust., a to § 450 O. z. (jeho znenie citovala). Má za to, že súd aplikoval toto ust. zák. v predmetnom konaní a z uvedeného dôvodu jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V danom konaní si uplatňovala zaplatenie nedoplatku z faktúry vyúčtovanej za zmluvne dojednaný odber elektrickej energie na dohodnutom odbernom mieste a nie náhradu škody, ktorá jej mala - podľa súdu - vzniknúť. Žalovanou faktúrou bol vyúčtovaný reálny odber elektrickej energie na odbernom mieste viažucom sa k uzavretej zmluve. V uvedenom prípade nemožno hovoriť o vzniku škody na jej strane, o skutočnosti, že žalovaný sa v čase odberu (zúčtovacie obdobie žalovanej faktúry) zdržiaval v Domove pre seniorov, sa dozvedela až v priebehu konania. Je toho názoru, že súd mal žalovaného zaviazat' k úhrade ňou uplatňovaného nároku v plnej výške a až následne by si žalovaný mohol uplatňovať regresný nárok voči osobám, ktoré skutočne elektrickú energiu na odbernom mieste spotrebovali. Okrem toho je toho názoru, že § 450 O. z., je koncipovaný ako ust., ktoré je možné aplikovať vo výnimočných a odôvodnených prípadoch náhrady škody a nie generálne ako formu zmierňovacieho prostriedku v prípadoch zrejmejšieho porušenia povinností fyzických osôb v záväzkových vzťahoch. Ďalej - podľa jej názoru - vek žalovaného nie je vo vzťahu k predmetnému konaniu relevantným, a to aj vzhľadom na obsah podaného odporu a jeho odôvodnenie, z ktorého vyplýva, že žalovaný kúpnu zmluvou z 28.11.2011, spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ku ktorej sa viaže predmetný odber na kupujúcu. Z uvedeného dôvodu si musel byť vedomý skutočnosti, že je povinný si vysporiadať svoje záväzkové vzťahy aj s dodávateľmi energií. Uvedená skutočnosť musela byť zrejmá aj ďalším predávajúcim, s

ktorými predmetnú nehnuteľnosť prevádzal. Citovala, čo navyše aj z Čl. X Osobitné ustanovenia, bod 6 Kúpnej zmluvy vyplýva. Z uvedeného je možné usúdiť, že žalovaný, ako aj ďalší predávajúci si museli byť a aj boli plne vedomí skutočnosti, že s predajom nehnuteľnosti je nevyhnutne spojený aj prepis odberateľa elektrickej energie na nového vlastníka - v uvedenom prípade na kupujúcu. Ďalej si dovolila poukázať na skutočnosť, že konaním súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a tým bolo porušené jej právo na spravodlivý proces podľa čl.48 ods. 2 Ústavy SR (jeho znenie citovala). Možnosť zúčastniť sa prejednávanej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania. Súd ju nevyzval, resp. jej zástupcu na vyjadrenie, či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, zároveň sa ani v jednom zo svojich podaní relevantným spôsobom nevyjadrila, že by takýto súhlas dala a rovnako z jej podaní a jednotlivých stanovísk sa takýto súhlas ani nedá predpokladať alebo odvodzovať. Súd v odôvodnení rozsudku nikde nezdôvodnil z akého dôvodu pojednávanie vo veci vôbec nenariadil. Dá sa len predpokladať, že postupoval v zmysle § 115a ods.2 O. s. p. a pojednávanie vo veci nenariadil, vzhľadom na to, že sa podľa hodnoty sporu jedná o drobný spor. Avšak aj napriek tomu, že sa jedná o drobný spor, s prihliadnutím na okolnosti prípadu a to, že žalovaný vo veci podal odpor a ona vo svojich písomných podaniach plne zotrvala na svojich stanoviskách, bolo - podľa jej názoru - potrebné v predmetnej veci riadne nariadiť pojednávanie. K tomu je ešte potrebné doplniť, že aj tomto štádiu konania, a to pred prvým pojednávaním mohol súd vyzvať účastníkov konania k tomu, aby sa o zmier pokúsili. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej nie je vôbec zrejmé, z akých úvah súd vychádzal keď žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy zodpovedajúcej len 1/3 z pôvodne žalovanej sumy. Táto úvaha súdu spolu s aplikáciou uvádzaného § 450 O. z. mala ďalej za následok, že súd aj pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods.2 O. s. p. Aj v tomto smere má za to, že z jej strany nedošlo k žiadnemu porušeniu, resp. zanedbaniu jej povinností, či už ako dodávateľa elektrickej energie, ale ani ako účastníka konania. Od začiatku sa snažila riešiť celú záležitosť mimosúdnou cestou. K súdnemu konaniu musela pristúpiť v záujme ochrany svojich práv a oprávnených záujmov. Vzhľadom na všetky uvádzané skutočnosti žiadala zrušiť napadnuté výroky súdu a vrátiť vec v zrušenej časti na prejednanie súdu, ALEBO napadnuté výroky rozhodnutia zmeniť a jej žalobe vyhovel.

Rozsudok vo výroku, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 85,94 € s 8,75 % úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 4.5.2013 do zaplatenia, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ani na jeho zmenu (§ 220), lebo v konaní došlo k vade uvedenej v § 205 ods.2 písm. b) v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., pretože sa účastníkom konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, preto rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania, podľa § 221 ods.1 písm. f),ods.2 O. s. p., zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Inými vadami podľa § 205 ods.1 písm. b) O. s. p., ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods.1 O. s. p. a tieto vady konania postihujú chybný postup súdu prvého stupňa pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyrozumienia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 101 ods.1 O. s. p.) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 120 ods.1 prvá veta O. s. p.), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 115a O. s. p.), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež

s prihladením na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené [§ 205a ods.1 písm. b) O. s. p.]. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. O. s. p. (napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 129 ods.1 O. s. p. a p.).

Konanie je postihnuté inou procesnou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci lebo súd svojim postupom odňal žalobkyni jej procesné práva, ktoré jej právny poriadok priznáva.

O. s. p. stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Významnou súčasťou práva na spravodlivý proces je aj možnosť účastníka konania, až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Účastníci konania by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska právneho názoru súdu a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami.

Konanie, z ktorého vzišiel odvolaním napadnutý rozsudok, neprebehlo podľa uvedených zásad spravodlivého konania, nakoľko tým, že súd svoje rozhodnutie nečakane založil na iných právnych záveroch bez toho, aby účastníkom konania dal možnosť sa k nim vyjadriť, v skutočnosti žalobkyni odňal právo namietať správnosť jeho právneho názoru na inštančne vyššom súde a takýmto postupom jej odňal možnosť konať pred súdom.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd v prejednávanej veci predovšetkým nepoužil správny právny predpis, keď rozhodoval podľa cit. zák.č.70/98 Z. z., ktorý bol, s účinnosťou od 1.1.2005, zrušený zák.č.56/04 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov.

Rovnako tak nesprávne postupoval, keď zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti odôvodnil použitím zmierňovacieho ust. (§ 450 O. z.), lebo toto ust. možno použiť len v prípadoch zodpovednostného vzťahu a len v prípadoch hodných osobitného zreteľa.

Súd nevysvetlil, z akého dôvodu neposúdil právny vzťah medzi účastníkmi konania podľa príslušných ust. o záväzkových vzťahov (najmä § 491, § 494 a n. O. z.).

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti,

pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd neprihliadal, resp. nijako nevyhodnotil dobu trvania zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania a dobu jeho zániku (čl. XI bod 6 Obchodných podmienok na dodávku elektriny pre domácnosť, platných a účinných od 16.5.2012), a z nej vyplývajúcu povinnosť žalovaného platiť zálohové platby za dodávky elektriny a platby podľa ročného vyúčtovania. Vzhľadom na uvedené sú preto dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods.2 písm. b),d) a f) O. s. p.

Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie výsluchom účastníkov, všetky dôkazy vyhodnotiť v súlade s § 132 O. s. p., vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak aby bolo preskúmateľné.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.